

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/53/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120436639
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Jana Janics Bajánková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:6120436639.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Jany Janics Bajánkovej a členov senátu JUDr. Zuzany Kučerovej a JUDr. Otílie Belavej v právnej veci žalobcu: RENTAL servis, s.r.o., Nádražná 1134/3, Malacky, IČO: 50 134 329, zast: TAX LAW, s.r.o., Břeclavská 3, Malacky, IČO: 53 160 657, proti žalovanému: H. S., T. XX.XX.XXXX, N. I. XXXX/X, I., o zaplatenie 780 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky z 27. januára 2023 č. k. 6C/38/2021-71, takto

rozhodol:

- Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- Žalovanému sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa od žalovaného domáhal zaplatenia istiny vo výške 780 Eur s príslušenstvom (I. výrok) a žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok).

2. Súd prvej inštancie vykonaným dokazovaním zistil, že podľa výpožičného listu č. F.-XXX/XXXX zo dňa 01.08.2020 žalovaný ako odberateľ - nájomca si od žalobcu ako dodávateľa - prenajímateľa za odplatu prenajal "Pílu motorovú reťazovú" a "vítačku príklepová K.-XX S.". Vrátiť sa mali veci do 02.08.2020. Podľa čl. VI výpožičného listu sa nájomca zaviazal zaplatiť nájomné za prenajatú vec po skončení nájmu. Podľa čl. VII nájomca bol povinný platiť nájomné až do vrátenia veci podľa platného cenníka. Z dokumentu Vrátenie zápožičky D.-XXXX/XXXX zo dňa 29.09.2020 súd zistil, že žalovaný vrátil "Pílu motorovú reťazovú" dňa 29.09.2020. Žalobca považoval žalovaného za podnikateľský subjekt zapísaný v obchodnom registri, ktorého predmetom podnikania je okrem iného aj prenájom hnuťelných vecí. Žalobca na svojej stránke uvádza, že ponúka prenájom strojov a náradia, ktoré má aj konkretizované. O žalovanom tvrdil a mal za to, že je o ňom rovnako aj z verejne dostupných zdrojov, že podniká s oknami. Od žalobcu si opakovane požičiava pracovné nástroje, ktoré využíva na túto činnosť. Z lustrácie v živnostenskom registri SR ako verejnom registri súd zistil, že na meno H. S. je evidovaná živnosť H. S. H. - B., IČO: 41 102 614, ktorá je od 17.09.2019 v celom rozsahu pozastavená.

3. Z tohto skutkového stavu, právne odkazujúc na § 274, § 290, § 299 ods. 1 C.s.p., § 52 ods. 1, ods. 2, ods. 4, § 663, § 671 ods. 1 Občianskeho zákonníka dospel súd prvej inštancie k záveru, že žaloba žalobcu nie je dôvodná.

4. Primárne, nakoľko žalobca navrhol na pojednávaní konanom dňa 27.01.2023 rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, skonštatoval, že na vydanie rozsudku pre zmeškania neboli splnené podmienky, nakoľko v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný pri vzniku tohto konkrétneho záväzku

a jeho plnení konal ako podnikateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti, a teda nebolo preukázané, že by nešlo o spotrebiteľský spor, v ktorom nemožno rozhodnúť rozsudkom pre zmeškania v neprospech spotrebiteľa. Poukázal na to, že žalobca tvrdil, že o žalovanom je známe, aj z verejne dostupných zdrojov, že podniká s oknami a že si od neho žalovaný požičiava nástroje pravidelne a používa ich na výkon tejto činnosti. Žalobca však ani sám neuviedol, pod akým obchodným menom a akým IČO-m by mal žalovaný podnikateľskú činnosť vykonávať a neuviedol, či aj v tomto konkrétnom zmluvnom vzťahu tomu tak bolo. V tejto súvislosti ozrejmil, že priloženého výpožičného listu č. F.-XXX/XXXX zo dňa 01.08.2020 vyplynulo, že odberateľom bol S. H., N. I. XXXX/X, I.. Z dokumentu Vrátenie zápožičky D.-XXXX/XXXX zo dňa 29.09.2020 vyplynulo, že subjekt, ktorý vrátil "Pílu motorovú reťazovú" je S. H., N. I.Z. XXXX/X, I.. V oboch dokumentoch pri kolónke IČO bolo prázdne miesto. Iný doklad žalobca súdu nepredložil. To, že žalobca tvrdil, že je o žalovanom verejne známe, že „podniká s oknami“ a že si opakovane požičiaval náradie na túto činnosť, nepovažoval súd prvej inštancie ani len za splnenie povinnosti tvrdenia, že práve pri tomto konkrétnom vzťahu, ktorý nesporne vznikol 01.08.2020, žalovaný tiež konal ako podnikateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti. Žalobca neuviedol konkrétne skutočnosti z čoho tak vyvodzuje. Žalobca navyše ani len netvrdil, že žalovaný v tomto konkrétnom vzťahu (prenájom motorovej píly a vŕtačky) konal ako podnikateľ. Žalobca uviedol len všeobecne, že žalovaný mal byť známy ako podnikateľ s oknami a požičiaval si bežne u neho náradie na túto prácu. V tomto smere podčiarkol, že nie je v konaní relevantné či žalobca vo všeobecnosti považoval žalovaného za podnikateľa a či si žalovaný požičiaval bežne náradie na podnikateľské účely, obzvlášť v situácii, kedy nie je zrejmé, na základe akých skutočností žalobca žalovaného za podnikateľa považoval, keďže jeho IČO neuviedol a ani nevyplývalo z priložených dokladov. Zapožičanie motorovej píly a vŕtačky na meno odberateľa ako fyzickej osoby bez uvedenia identifikačného čísla subjektu alebo iného identifikačného znaku, ktorý by podnikateľa označoval, uvedenú skutočnosť nedokazuje. Z uvedeného súd vyhodnotil, že žalovaný ako fyzická osoba nekonal pri vzniku a plnení záväzku ako podnikateľ pri svojej podnikateľskej činnosti, čo je naplnením definície spotrebiteľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Uzavrel teda, že v danej veci ide o spotrebiteľský spor podľa § 290 C.s.p., nakoľko sa uplatňuje nárok zo spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto podľa § 290 C.s.p. nebolo možné spor rozhodnúť rozsudkom pre zmeškание v neprospech spotrebiteľa. Navyše súd dodal, že podľa lustrácie v živnostenskom registri SR ako verejnom registri zistil, že na meno H. S. je evidovaná živnosť H. S. H.Ď. - B., IČO: 41 102 614, ktorá je však od 17.09.2019 v celom rozsahu pozastavená. K vypožičaniu náradia a vzniku právneho vzťahu so žalobcom došlo pritom až dňa 01.08.2020. Dodal, že v konaní nebolo zrejmé, či ide o živnosť priamo žalovaného.

5. Vo vzťahu k veci samej súd prvej inštancie ozrejmil, že za nesporné považoval, že dňa 01.08.2020 si žalovaný vypožičal od žalobcu 2 ks náradia, a to "Pílu motorovú reťazovú" a vŕtačku príklepovú, že dňa 29.09.2020 podľa dokladu Vrátenie zápožičky žalovaný vrátil "Pílu motorovú reťazovú" a že podľa Výpožičného listu sa strany dohodli, že nájomca - žalovaný bude povinný uhradiť nájomné po skončení nájmu. Akcentoval však, že žalobca nepreukázal dohodu so žalovaným o výške nájomného, ani zvlášť za motorovú pílu a zvlášť za vŕtačku a ani prípadnú spoločnú výšku nájomného za jeden deň nájmu. Žalobca v žalobe uvedenú sumu 780 Eur ako cenu nájomného nijak nešpecifikoval. Neuviedol aká časť nájomného predstavuje nájomné za motorovú pílu a aká časť je nájomným za vŕtačku. Neuviedol ani za aký počet dní je povinný žalovaný nájomné platiť pri motorovej píle a za aký počet dní pri vŕtačke a aká bola výška nájmu na jeden deň, resp. ako bolo nájomné určené, či od počtu dní nájmu alebo iným spôsobom. Z dokumentu vrátenie zápožičky súd zistil, že žalovaný vrátil len "Pílu motorovú reťazovú", čím v zmysle čl. VII vznikla jeho povinnosť zaplatiť žalobcovi nájomné za prenajatú motorovú pílu za čas od 01.08.2020 do 29.09.2020. Žalobca však netvrdil, aká bola výška nájmu za motorovú pílu a zo všeobecne uplatnenej sumy 780 Eur za oba predmety nebolo možné bez ďalšieho výšku nájomného konkrétne za motorovú pílu určiť. Žalobca bol ešte upomínacím súdom vyzvaný na doloženie cenníka, pričom dňa 04.01.2021 uviedol, že žalobca ceny prenájmu uvádza na svojej webovej stránke. Žalobca súdu ničím nepreukázal výšku nájomného za prenájom motorovej píly, na ktoré mu vznikol nárok. Z toho dôvodu súd jeho žalobu v tejto časti zamietol ako nedôvodnú pre neunesenie dôkazného bremena ohľadom výšky nájomného za prenajatú motorovú pílu.

6. Napokon súd prvej inštancie, pokiaľ išlo o prenájom vŕtačky skonštatoval, že mal v konaní preukázané len to, že nájomca - žalovaný si vŕtačku skutočne dňa 01.08.2020 vypožičal. Nemal však v konaní preukázané, či žalovaný predmetnú vŕtačku vrátil a ak áno, tak kedy. Opätovne poukázal na to, že v zmysle čl. VII je nájomca povinný platiť nájomné až do vrátenia veci. Skutočnosť vrátenia vŕtačky však súd preukázanú nemal. Ak sa teda žalobca so žalovaným dohodli, že žalovaný bude mať povinnosť platiť

nájomné po skončení nájmu, t.j. dohodli, že splatnosť nájomného nastane po skončení nájmu podľa čl. VI a v spojení s čl. VII mal povinnosť platiť nájmom až do vrátenia veci, s poukazom na uvedené ustálil, že nájom vŕtačky by skončil vrátením veci. Týmto dňom by nastala splatnosť nájomného. Žalobca súdu túto skutočnosť nepreukázal a ani vrátenie vŕtačky netvrdil. Teda nemožno zo skutočnosti vrátenia vŕtačky vychádzať ako z nespornej (pretože žalovaný ostal v konaní nečinný), nakoľko žalobca takéto tvrdenie ani neučinil. Ozrejmil, že na pojednávaní dňa 27.01.2023 po prednesení predbežného právneho posúdenia veci, právna zástupkyňa žalobcu uviedla, že v zmysle dokumentu vrátenie zápožičky bol predmet vrátený dňa 29.09.2020. Z predloženého dokumentu však jasne vyplýva, že bol vrátený len predmet píla motorová reťazová. Právna zástupkyňa žalobcu najskôr na pojednávaní navrhla vykonať dokazovanie výsluchom žalobcu, avšak vzápätí uviedla, že na tomto návrhu na vykonanie dokazovania netrvá a berie ho späť. Žiadne ďalšie dokazovanie napriek prednesenému predbežnému právnomu posúdeniu žalobca nenavrhol. Vzhľadom na uvedené mal okresný za to, že aj v tejto časti je žaloba nedôvodná a preto ju zamietol.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanému ako úspešnej strane v konaní, nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu žiadne trovy konania nevznikli.

8. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nijak nespochybnil existenciu dlhu, ale rozhodol v rozpore s dokazovaním. Argumentáciu súdu uvedenú v napadnutom rozsudku, považoval v tomto smere za absolútne neudržateľnú. Zdôraznil, že žalovaný v konaní nijako nekonal. Namietal tiež, že okresný súd v tomto konaní nahradil procesnú obranu žalovaného. Rozvinul, že súd nemôže nútiť stranu, aby sa procesne bránila, je to jej právo. Ak však toto právo nevyužije, nie je možné jej priznať procesný úspech. Podľa verejne dostupných zdrojov je žalovaný živnostník evidovaný v živnostenskom registri od roku 2004 pod obchodným menom H. S. H. - B., IČO: 41102614. Predmetom činnosti žalovaného sú stavebné práce. Konštatáciu okresného súdu v bode 24, že nebola so žalovaným dohodnutá suma za jednotlivé predmety nájmu, považoval za dôkaz toho, že strany dosiahli dohodu a nemožno tento vzťah považovať za spotrebiteľský. Spotrebiteľský vzťah sa vyznačuje, tým, že jedna zo strán nemá možnosť ovplyvniť podmienky zmluvy. Tu k tomu došlo a teda nemožno vzťah považovať za spotrebiteľský a nemožno priznať úspech takej osobe, ktorá v celom konaní bola pasívna. Podčiarkol, že zároveň nemožno rozhodnúť v neprospech osoby, ktorá bola v konaní aktívnou a preukázala svoje tvrdenia a tieto neboli nikdy spochybnené žalovaným. Namietal tiež, že rozhodnutie prvoinštančného súdu v časti odôvodnenia nespĺňa základné náležitosti rozhodnutia súdu, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 220 C.s.p., čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť. Dôvodil, že súd prvej inštancie sa v odôvodnení napadnutého rozsudku nevysporiadal s jeho vyššie citovanou argumentáciou. Za nesprávne právne posúdenie veci odvolateľ považoval to, že súd na jednej strane potvrdil nespornosť platnej uzatvorenej zmluvy o pôžičke, aj existenciu dlhu, ale rozhodol v jeho neprospech, hoci ako jediný aktívne využil všetky prostriedky procesného útoku. V tejto súvislosti mal aj za to, že súd v tomto konaní porušil práva žalobcu, nakoľko v kontradiktórnom procese rozhodol v prospech pasívnej strany na úkor procesne aktívnej strany. Poukázal na to, že v odseku 16 odôvodnenia uviedol konajúci súd, že lustroval žalovaného a zistil, že má aktívne živnostenské oprávnenie resp. ho mal. Z uvedeného mal za to, že žalovaný vykonáva podnikateľskú činnosť do dnešného dňa a to zrejme nelegálne. Skutočnosť, že je aktívny považoval za zrejmu aj z toho, že si neustále požičiaval stavebné zariadenia na stavby, ktoré realizoval pre iných. Zdôraznil, že z vyššie uvedeného je zjavné, že žalobca a žalovaný uzatvorili dohodu, a preto súd prvej inštancie pochybil, keď žalovaného považoval za spotrebiteľa. Zároveň mal za preukázané, že žalobca konal so žalovaným ako s podnikateľom a to dlhodobo a preto nie je možné ho považovať za spotrebiteľa. Ak žalovaný nijak nepreukázal, že je spotrebiteľ a žalobca preukázal, že spotrebiteľom nie je, nie je možné odmietnuť žalobcovi právo na rozsudok pre zmeškanie, preto súd prvej inštancie pochybil, keď odmietol na jeho návrh rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. V tejto súvislosti zdôraznil, že rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie je pri splnení zákonných predpokladov obligatórne a súd musí takéto rozhodnutie vydať.

9. Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel ku správnym skutkovým zisteniam a tieto aj správne právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na strane jednej a právnymi závermi na strane druhej. Súd prvej inštancie neporušil právo strán na spravodlivý proces, pretože v hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Naopak, prvoinštančný súd ich náležitým spôsobom posúdil súhrnne v celom rozsahu a aj ich náležite vyhodnotil (rešpektujúc zásady formálnej logiky).

11. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku je dostatočne vyčerpávajúce a zodpovedá kritériám uvedeným v ustanovení § 220 ods. 2 C.s.p. Dôvody na zamietnutie žaloby riadne ozrejml, pričom sa vysporiadal so skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi žalobcu. Keďže v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami prednesenými žalobcom v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.), odvolací súd využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku preto poukazuje len na určité najzásadnejšie aspekty, ktorými reaguje na argumenty žalobcu v odvolaní.

12. Prvý diel druhej hlavy tretej časti Civilného sporového poriadku s názvom „Spotrebiteľské spory“ reguluje úpravu osobitosti konania v individuálnych spotrebiteľských sporoch (prvý oddiel § 290 - § 300 Civilného sporového poriadku), so zohľadnením potreby aktívnej kompenzácie nerovného postavenia dodávateľa a spotrebiteľa. Zákonodarca pri definovaní spotrebiteľského sporu zvolil definíciu vychádzajúcu z predpisov hmotného práva. Za spotrebiteľský spor sa považuje spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

13. Definícia dodávateľa a spotrebiteľa je upravená v Občianskom zákonníku. Dodávateľom podľa ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom podľa ustanovenia § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (porov. Š., I., Q., G., H., N., I., G., H., N., U., M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1018 s.). Medzi spotrebiteľské spory zákonodarca zaradil nielen spory vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, ale aj spory so spotrebiteľskou zmluvou súvisiace. Za spory súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou môžu byť považované aj nároky z bezdôvodného obohatenia, nároky z mimozmluvnej zodpovednosti, nároky z nekalej súťaže a nekalých obchodných praktík, nároky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú vadnou vecou a iné (porov. Š., I., Q., G., H., N., I., G., H., N., U.B., I., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, 1020 s.)

14. V preskúmvanej veci je predmetom konania nárok žalobcu uplatnený na základe Výpožičného listu č. F.-XXX/XXXX zo dňa 01.08.2020, na základe ktorého si žalovaný od žalobcu vypožičal "Pílu motorovú reťazovú" a "Vŕtačku príklepovú K.-XXDV".

15. Po oboznámení sa s obsahom spisu ako aj priebehom konania na súde prvej inštancie je odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že v prejednávanej veci neboli splnené podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného. Odvolací súd je rovnako ako súd prvej inštancie toho záveru, že žalobcom predložený Výpožičný list č. F.-XXX/XXXX zo dňa 01.08.2020 je možné považovať za zmluvu o nájme veci, pričom táto je spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko na jednej strane vystupuje ako žalobca dodávateľ a na druhej strane žalovaný ako konečný spotrebiteľ žalobcom poskytovaných služieb - požičovne ručného náradia, stavebnej mechanizácie a jej príslušenstva. Z priloženého výpožičného listu č. F.-XXX/XXXX zo dňa 01.08.2020 vyplynulo, že odberateľom bol S. H., N. I. XXXX/X, I.. Z dokumentu Vrátenie zápožičky D.-XXXX/XXXX zo dňa 29.09.2020 vyplynulo, že subjekt, ktorý vrátil motorovú pílu je S. H., N. I. XXXX/X, I.. V oboch dokumentoch pri kolónke IČO, DIČ, IČ DPH je prázdne miesto.

16. Pokiaľ žalobca tvrdil, že žalovaný je živnostník vedený v živnostenskom registri predmetom, ktorého činnosti sú stavebné práce, žalobca žiadnym relevantným dôkazom nepreukázal, že v danom prípade žalovaný vystupoval a konal ako podnikateľ pri výkone svojej podnikateľskej činnosti. Z výpožičného listu je totiž zjavné, že údaje o odberateľovi zodpovedajú označeniu fyzickej osoby- nepodnikateľa. V uvedenej kolónke absentuje akýkoľvek údaj pri položke IČO, DIČ, IČ DPH, ktoré sa spájajú práve s označeným a identifikáciou osoby podnikateľa. Rovnako tomu je aj v dokumente Vrátenie zápožičky D.-XXXX/XXXX zo dňa 29.09.2020. Zhodne sú v ňom vyplnené len kolónky týkajúce sa klienta žalobcu a ako fyzickej osoby. Navyše ako správne aj súd prvej inštancie konštatoval, zo živnostenského registra bolo preukázané, že na meno H. S. je evidovaná živnosť H. S. H. - B., IČO: 41 102 614, ktorá je však od 17.09.2019 v celom rozsahu pozastavená. Teda nie je možné prisvedčiť argumentácii žalobcu uvedenej v odvolaní ohľadom skutkového tvrdenia, že žalovaný má aktívne živnostenské oprávnenie. Žalobca totiž svoje tvrdenie žiadnym spôsobom nepreukázal a jeho tvrdenie, že žalovaný vykonáva do dnešného dňa podnikateľskú činnosť zrejme nelegálne, zostalo tak len v rovine jeho ničím nepodložených domniek.

17. Pokiaľ ide o odvolacie námietky žalobcu smerujúce k meritu veci tieto sú rovnako nedôvodné. Primárne odvolací súd poukazuje na to, že odvolacia argumentácia žalobcu je k dôvodom, pre ktoré súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol, pomerne strohá až absentujúca. Žalobca prevažnú časť svojho odvolania venoval polemike, prečo súd prvej inštancie pochybil, keď žalovaného považoval za spotrebiteľa a prečo mal vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie. Táto je, ako to už odvolací súd ozrejmil v odseku 15. a 16. odôvodnenia tohto rozsudku, nedôvodná a nesprávna.

18. Žalobca vo svojom odvolaní poukázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, v zmysle ktorého súd skonštatoval, že došlo k zapožičaniu predmetov nájmu a nedošlo k úhrade, majúc za to, že súd teda nijakým spôsobom nespochybnil existenciu dlhu, ale rozhodol v rozpore s dokazovaním. Žalobca však v odvolaní žiadnym spôsobom nereagoval na dôvody uvedené súdom prvej inštancie v napadnutom rozsudku, pre ktoré dospel k záveru o nedôvodnosti žaloby. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s argumentáciou súdu prvej inštancie obsiahnutou v odseku 24. a 25. odôvodnenia napadnutého rozsudku a v plnom rozsahu na neho dokazuje. Na doplnenie vo vzťahu k „Píle motorovej reťazovej“ uvádza, že vo výpožičnom liste č. F.-XXX/XXXX je pri „Píle motorovej reťazovej“, uvedená položka 1-8 dní hodnota 0 € a 9-30 dní hodnota 0 € a v článku VII je uvedené, že nájomca je povinný platiť nájomné až do vrátenia veci podľa platného cenníka, pričom dňa 04.01.2021 uviedol, že žalobca ceny prenájmu uvádza na svojej webovej stránke. Už z uvedeného možno uzavrieť, že samotná výška nájomného je v zmluve uvedená neurčito, keď na jednej strane je v nej dohodnutá výška odplaty za trvanie výpožičky v rozsahu 1- 30 dní vo výške 0 €, pričom v ďalšej časti zmluvy (č.l. VII) je uvedená odkazom na cenník žalobcu. Žalobca však k žalobe a následne ani na výzvu upomínacieho súdu cenník platný v čase vzniku a trvania zmluvného vzťahu so žalovaným nepredložil. Odvolací súd nad rámec k uvedenému uvádza, že v súčasnosti sa na webovom sídle žalobcu žiaden cenník nenachádza. Z uvedeného potom okresný súd dospel k správne záveru, že žalobca ničím nepreukázal výšku nájomného za prenájom „Píly motorovej reťazovej“.

19. Pokiaľ sa jedná o vŕtačku príklepovú odvolací súd nemá rovnako dôvod dospieť k inému záveru ako súd prvej inštancie a to, že žalobca s poukazom na čl. VIII Výpožičného listu, nepreukázal, že nastala splatnosť nájomného za tento predmet nájmu. Z dokumentu Vrátenie zápožičky (č.l. 10 spisu) totiž vyplýva, že žalovaný dňa 29.09.2020 vrátil len „Pílu motorovú reťazovú“, pričom žalobca vrátenie aj vŕtačky príklepovej ani len netvrdil.

20. Pokiaľ žalobca namietal, že súd prvej inštancie nahradil celú obranu žalovaného, ktorý bol počas celého konania pasívnu, na tomto mieste odvolací súd vzhľadom na už vyššie uvedené, teda, že žalovaný má v tomto spore postavenie spotrebiteľa, akcentuje, že ustanovenia o procesnej ochrane spotrebiteľa je potrebné aplikovať ex offio. Preto súd prvej inštancie postupoval správne, keď podrobil žalobcom predložený Výpožičný list kontrole, hoci žalovaný bol v konaní nečinný. Vzhľadom na uvedené aj túto odvolaciu námietku vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

21. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzal do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom,

že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 115/03). Za odňatie možnosti konať pred súdom v žiadnom prípade nemožno považovať to, že súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv, či požiadaviek strany, ktorá je nespokojná s právnymi závermi, tým nemohlo dôjsť k porušeniu práva sporovej stany na spravodlivý súdny proces. Do práva na spravodlivý proces totiž nepatrí právo účastníka konania (strany), aby sa súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania (strana) pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04).

22. Na základe uvedeného obsah odvolania žalobcu nebol preto spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích dôvodov v ňom uvedených, pričom ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie.

23. Z uvedeného vyplýva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a preto ho odvolací súd ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p.

24. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. Nakoľko plne procesne úspešnému žalovanému trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal (viď uznesenie kolégia NS SR č. 15 z 9.10.2018).

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C. s. p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C. s. p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).